

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (kilencedik tanács)

2016. március 9.*

„Állami támogatások — Társasági adó — Belgium által belga kikötőknek nyújtott támogatás — Levél, amelyben a Bizottság arról tájékoztatja a tagállamot, hogy előzetes vizsgálata szerint e támogatások nem egyeztethetők össze a belső piaccal, és valószínűleg megfelelő intézkedések elfogadására kerül sor — Keresettel nem megtámadható jogi aktus — Elfogadhatatlanság”

A T-438/15. sz. ügyben,

a **Port autonome du Centre és de l'Ouest SCRL** (székhelye: La Louvière [Belgium]),

a **Port autonome de Namur** (székhelye: Namur [Belgium]),

a **Port autonome de Charleroi** (székhelye: Charleroi [Belgium]),

és

a **Vallon régió** (Belgium)

(képviseli őket: J. Vanden Eynde ügyvéd)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik: S. Noë és B. Stromsky, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az állítólagosan a Bizottság 2015. június 15-i levelében szereplő, a belga kikötők társaságiadó-mentességét létező, a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak (SA.38393 [2014/CP] állami támogatás) minősítő határozat megsemmisítésére irányuló kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács),

tagjai: G. Berardis elnök (előadó), Czúcz O. és A. Popescu bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Végzést

A jogvita előzményei

- 1 A 2013-as év folyamán az Európai Bizottság szervezeti egységei minden tagállamnak megküldtek egy, a kikötők működésére és adózására vonatkozó kérdőívet, hogy az Európai Unió állami támogatásokra vonatkozó szabályaira tekintettel e tárgyban összképet nyerjenek és tisztázzák a kikötők helyzetét. A továbbiakban a Bizottság szervezeti egységei ebben a kérdésben több levelet is váltottak a belga hatóságokkal.
- 2 2014. július 9-i levelével a Bizottság az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 17. cikke alapján tájékoztatta a belga hatóságokat a kikötők adózásáról szóló belga jogszabályokat illetően abból a szempontból összeállított előzetes értékeléséről, hogy azok állami támogatásoknak minősíthetők-e, illetve összeegyeztethetők-e a belső piaccal. E levélben előzetesen úgy vélte, hogy a belga kikötők javára nyújtott társaságiadó-mentesség az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül, és kifejezte abbéli szándékát, hogy a kérdéses szabályozás felülvizsgálata céljából együttműködési eljárást indít. Arról is tájékoztatta továbbá a belga hatóságokat, hogy e felülvizsgálat következményeként e rendelet 18. cikke alapján az összeegyeztethetetlen támogatás megszüntetésére irányuló, megfelelő intézkedéseket javasolhat.
- 3 A belga hatóságok megküldték észrevételeiket a Bizottság részére, a Bizottság szervezeti egységei pedig 2015. június 1-jei levelükkel erre a következőket kifejtve válaszoltak:

„[...] tanulmányoztuk az Önök által felvetett szempontokat. Ezekre tekintettel arról tájékoztatom Önöket, hogy a Bizottság szervezeti egységei előzetesen továbbra is úgy ítélik meg, hogy az a tény, hogy a kikötők gazdasági tevékenységei nem társaságiadó-kötelesek, az alábbiakban részletezett okok miatt a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül:

[...]

A jogi precedensekre tekintettel a Bizottság szervezeti egységei fenntartják a 2014. július 9-i levelükben kifejtett előzetes véleményüket [...]. Következésképpen arról szeretném tájékoztatni Belgiumot, hogy a Bizottság arra kényszerülhet, hogy az eljárás következő szakaszába lépjen és az általa foganatosítandó megfelelő intézkedésekre vonatkozó, hivatalos javaslatokat terjesszen elő [...].”

Az eljárás és a felek kérelmei

- 4 A Törvényszék Hivatalához 2015. július 30-án benyújtott keresetlevelükkel a felperesek, nevezetesen a Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL [központi és nyugati szabadkikötő, korlátolt felelősségű kooperációs társaság], a Port autonome de Namur [namuri szabadkikötő], a Port autonome de Charleroi [charleroi-i szabadkikötő], és a Vallon régió előterjesztették a jelen keresetet.
- 5 A Törvényszék Hivatalához 2015. november 3-án benyújtott beadványával a Bizottság a Törvényszék eljárási szabályzata 130. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadhatatlansági kifogást emelt.
- 6 A felperesek nem terjesztettek elő észrevételt erre a kifogásra vonatkozóan.
- 7 A Törvényszék Hivatalához 2015. november 24-én külön-külön benyújtott beadványaival a Port autonome de Liège [liège-i szabadkikötő] és a Société régionale du port de Bruxelles [brüsszeli kikötő regionális társaság] kérte, hogy a felperesek kérelmeinek támogatása végett beavatkozhatson.

- 8 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- nyilvánítsa elfogadhatónak a keresetet;
  - semmisítse meg a megtámadott levelet;
  - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 9 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant;
  - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére;

A jogkérdésről

- 10 Az eljárási szabályzat 130. cikke alapján, ha az alperes külön iratban kéri, hogy a Törvényszék az ügy érdemét nem érintve döntsön az elfogadhatatlanság vagy a hatáskör hiánya tárgyában, akkor a Törvényszék – az eljárás lefolytatása nélkül – indokolt végzéssel határozhat.
- 11 A jelen ügyben a Törvényszék úgy véli, hogy mivel az ügy iratai elegendő információval szolgálnak számára, az eljárás lefolytatása nélküli határozathozatalnak van helye.
- 12 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az új támogatásokkal ellentétben, amelyekre az EUMSZ 108. cikk (2) és (3) bekezdése vonatkozik, az EUMSZ 108. cikk (1) bekezdése a létező támogatásokkal kapcsolatban úgy rendelkezik, hogy a Bizottság a tagállamokkal együttműködve folyamatosan vizsgálja a tagállamokban létező támogatási programokat, és javaslatot tesz a tagállamoknak a közös piac működésének fokozatos fejlődése által megkövetelt megfelelő intézkedések meghozatalára.
- 13 A 659/1999 rendelet 17–19. cikke a létező támogatási programokra alkalmazandó eljárásra vonatkozóan a következőket tartalmazza:

„17. cikk

A[z EUMSZ] [108]. cikk (1) bekezdése szerinti együttműködés

- (1) A Bizottság az érintett tagállamtól minden szükséges információt megkap a[z EUMSZ] [108. cikk] (1) bekezdése szerinti létező támogatási programoknak a tagállamokkal együttműködésben végzett felülvizsgálatához.
- (2) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy létező támogatási program nem, vagy többé már nem egyeztethető össze a közös piaccal, előzetes véleményéről tájékoztatja az érintett tagállamot, és lehetőséget biztosít számára, hogy egy hónapos határidőn belül benyújtsa észrevételeit. Kellően indokolt esetben a Bizottság ezt a határidőt meghosszabbíthatja.

18. cikk

A megfelelő intézkedésekre vonatkozó javaslat

Amennyiben a 17. cikk szerint a tagállam által nyújtott információ alapján a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a létező támogatási program nem, vagy többé már nem egyeztethető össze a közös piaccal, ajánlást készít, amelyben megfelelő intézkedéseket javasol az érintett tagállamnak. Az ajánlásban javasolhatja különösen:

- a) a támogatási program lényeges módosítását; vagy
- b) eljárási követelmények bevezetését; vagy
- c) a támogatási program megszüntetését.

19. cikk

A megfelelő intézkedésekre vonatkozó javaslat jogi következményei

(1) Amennyiben az érintett tagállam elfogadja a javasolt intézkedéseket, és erről tájékoztatja a Bizottságot, a Bizottság ezt a megállapítást rögzíti, és erről tájékoztatja a tagállamot. A tagállamot az elfogadás kötelezi a megfelelő intézkedések végrehajtására.

(2) Amennyiben az érintett tagállam nem fogadja el a javasolt intézkedéseket, és a Bizottság az érintett tagállam érveit figyelembe véve még mindig úgy véli, hogy az intézkedések szükségesek, kezdeményezi a 4. cikk (4) bekezdése szerinti eljárást. A 6., 7. és 9. cikket értelemszerűen kell alkalmazni.”

- 14 A 659/1999 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése, valamint 6. és 7. cikke az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárásra vonatkozik, míg a 9. cikk az ezen eljárás végén hozott határozat visszavonását szabályozza.
- 15 A 659/1999 rendelet elfogadását megelőző és a rendeletben nagyrészt kodifikált ítélkezési gyakorlat szerint az a tény, hogy a Bizottság tesz-e javaslatot megfelelő intézkedésekre, nem vált ki végleges joghatást, mivel ha a tagállam nem fogadja el a javasolt megfelelő intézkedéseket, akkor nem köteles azoknak alávetnie magát (1996. október 22-i Salt Union kontra Bizottság ítélet, T-330/94, EBHT, EU:T:1996:154, 35. pont).
- 16 A 659/1999 rendelet 19. cikkének (1) bekezdéséből ugyanis az következik, hogy amennyiben a tagállam elfogadja a javasolt intézkedéseket, és erről tájékoztatja a Bizottságot, a Bizottság ezt a megállapítást rögzíti, és erről tájékoztatja a tagállamot, amelyet az elfogadás kötelez ezen intézkedések végrehajtására. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a tagállami javaslatokat rögzítő és az említett javaslatokat kötelezővé tévő bizottsági határozat e cikknek megfelelően megtámadható jogi aktusnak minősül (2014. február 27-i Stichting Woonpunt és társai kontra Bizottság ítélet, C-132/12 P, EBHT, EU:C:2014:100, 72. pont; 2009. március 11-i TF1 kontra Bizottság ítélet, T-354/05, EBHT, EU:T:2009:66, 67–70. pont).
- 17 Amennyiben a tagállam elutasítja a Bizottság által javasolt megfelelő intézkedéseket, a Bizottság – ha még mindig úgy véli, hogy a belső piac megfelelő működéséhez ilyen intézkedések szükségesek – megindítja az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást. Az eljárás befejezésekor a Bizottság köteles meghozni a 659/1999 rendelet 7. cikkében előírt határozatok valamelyikét. Az ezen eljárás végén meghozott határozat az érintett felek érdekeit érintő, kötelező joghatásokat vált ki, következésképpen megtámadható jogi aktusnak minősül, mivel lezárja a szóban forgó eljárást, és véglegesen nyilatkozik a vizsgált intézkedésnek az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal való összeegyeztethetőségéről (2003. november 27-i Regione Siciliana kontra Bizottság ítélet, T-190/00, EBHT, EU:T:2003:316, 45. pont; 2011. szeptember 20-i Regione autonoma della Sardegna és társai kontra Bizottság ítélet, T-394/08, T-408/08, T-453/08 és T-454/08, EBHT, EU:T:2011:493, 77. pont).

- 18 A jelen ügyben – a fentebb említett két esettől eltérően – a megtámadott levél az érintett tagállam és a Bizottság közötti, a 659/1999 rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében foglalt együttműködés szakaszában került elfogadásra, amely adott esetben az említett rendelet 18. cikke alapján elfogadott megfelelő intézkedésekre vonatkozó javaslatba torkollhat.
- 19 Márpedig – ahogy a Bizottság helyesen érvel – mivel a megfelelő intézkedésekre vonatkozó javaslat nem minősül megtámadható jogi aktusnak (lásd a fenti 15. pontot), a megfelelő intézkedésekre vonatkozó ezen javaslatokat előkészítő jogi aktusok, mint amilyen a megtámadott levél is, még kevésbé minősülnek kötelező joghatást kiváltó aktusoknak (lásd ebben az értelemben: US Steel Košice kontra Bizottság, T-22/07, EU:T:2009:158, 55. pont).
- 20 E tekintetben emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, ha olyan jogi aktusokról vagy határozatokról van szó, amelyek kidolgozása több szakaszban, különösen valamely belső eljárás végén történik, akkor csak azok az intézkedések minősülnek megtámadható aktusnak, amelyek ezen eljárás végén véglegesen meghatározzák az intézmény álláspontját, és ki kell ebből a körből zárni az olyan közbenső intézkedéseket, amelyek célja csupán a végleges határozat előkészítése (Gemeente Nijmegen kontra Bizottság, T-251/13, EBHT, EU:T:2015:142, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 21 A jelen ügyben a megtámadott levelet illetően nyilvánvalóan nem ez az eset áll fenn, mivel a levél tartalmából egyértelműen kiviláglik, hogy a Bizottság „előzetes véleményéről” van szó, és hogy a Bizottság következképpen arra kényszerülhet, hogy az eljárás azon következő szakaszába lépjen, amely a Belga Királyság által meghozandó megfelelő intézkedésekre vonatkozó, hivatalos javaslatok előterjesztéséből áll.
- 22 A felperesek mindazonáltal arra az ítélkezési gyakorlatra hivatkoznak, amely szerint a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozat az EUMSZ 263. cikk alapján keresettel megtámadható aktusnak tekinthető (2002. október 23-i Diputación Foral de Guipúzcoa és társai kontra Bizottság ítélet, T-269/99, T-271/99 és T-272/99, EBHT, EU:T:2002:258, 38–40. pont). Arra is hivatkoznak továbbá, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint ha a Bizottság az előzetes értékelését helyben hagyó határozatot fogad el, akkor ez a határozat jogerőre emelkedik, amennyiben nem támadták meg a jogorvoslatra nyitva álló határidőn belül (2005. május 10-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-400/99, EBHT, EU:C:2005:275, 17. pont).
- 23 Meg kell azonban állapítani, hogy a felperesek által hivatkozott ügyekben szereplő határozatoktól eltérően a jelen ügyben a megtámadott levél nem minősül sem az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése és a 659/1999 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatnak, sem pedig az említett rendelet 7. cikke értelmében vett, hivatalos vizsgálati eljárást befejező határozatnak.
- 24 Az ítélkezési gyakorlat kétségtelenül megállapította, hogy bizonyos esetekben egy hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozat is kiválthat önálló joghatásokat, például ha új, be nem jelentett támogatási intézkedésekre vonatkozik és még folyamatban van (lásd: Gemeente Nijmegen kontra Bizottság végzés, fenti 20. pont, EU:T:2015:142, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), vagy ha a Bizottság e határozattal olyan intézkedéseket minősít új támogatásnak, amelyek az érintett tagállam szerint nem minősülnek támogatásnak, illetve már létező támogatásnak minősülnek (2001. október 9-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-400/99, EBHT, EU:C:2001:528, 62. és 69. pont; 2002. október 23-i Diputación Foral de Álava és társai kontra Bizottság ítélet, T-346/99–T-348/99, EBHT, EU:T:2002:259, 33. pont), az EUMSZ 108 cikk (3) bekezdése alapján az új támogatásokhoz kapcsolódó felfüggesztési kötelezettség miatt.

- 25 A jelen ügyben azonban elegendő azt megállapítani, hogy a megtámadott levél még hallgatólagosan sem ilyen határozatnak, hanem olyan levélnek minősül, amelyet a Bizottság megfelelő intézkedésekre vonatkozó esetleges javaslat előzményeként, a tagállam és a Bizottság közötti, a 659/1999 rendelet 17. cikkében a létező támogatási programokra vonatkozóan előírt együttműködési eljárás keretében fogadott el.
- 26 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy az ilyen eljárás keretében a tagállam mindaddig tovább alkalmazhatja az érintett támogatási programot és az alapján egyedi támogatásokat nyújthat, amíg úgy nem határoz, hogy a Bizottság által javasolt megfelelő intézkedések elfogadását követően beszünteti vagy módosítja ezt a programot (lásd ebben az értelemben: Stichting Woonpunt és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 16. pont, 71–74. pont), vagy amíg a Bizottság a 659/1999 rendelet 7. cikkének (5) bekezdése alapján végleges nemleges határozatot nem fogad el, amelyben megállapítja, hogy a támogatási program nem egyeztethető össze a közös piaccal (lásd: Olaszország kontra Bizottság ítélet, fenti 24. pont, EU:C:2001:528, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 A fenti megfontolások összességére tekintettel azt kell megállapítani, hogy a megtámadott levél nem minősül az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítési keresettel megtámadható, kötelező joghatást kiváltó aktusnak.
- 28 Ennélfogva a Bizottság által emelt elfogadhatatlansági kifogásnak helyt kell adni, és a keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A költségekről

- 29 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperesek pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a költségek viselésére.
- 30 Az eljárási szabályzat 144. cikkének (10) bekezdése értelmében ha az alapügyben a beavatkozási kérelemről történő határozathozatalt megelőzően befejeződik az eljárás, a beavatkozást kérelmező, valamint a felperes és az alperes maguk viselik a beavatkozási kérelemmel összefüggésben felmerült saját költségeiket. A jelen ügyben a Törvényszék az alapkereset elfogadhatóságáról a jelen végzésben foglalt döntés meghozatalakor még nem hozott határozatot a Port autonome de Liège és a Société régionale du port de Bruxelles beavatkozási kérelmeiről. Következésképpen ezen utóbbiak e rendelkezésnek megfelelően maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.**
- 2) A Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL, a Port autonome de Namur, a Port autonome de Charleroi és a Vallon régió maguk viselik saját költségeiket, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.**
- 3) A Port autonome de Liège és a Société régionale du port de Bruxelles maguk viselik saját költségeiket.**

Luxembourg, 2016. március 9.

E. Coulon
hivatalvezető

G. Berardis
elnök